

536 A 2 / 31

DAMON HA HERIET

CHANSON MORAL

Voar ton : *Ton humeur est, Catherine,*

Tud yaouanc, tener a galon,
Me propos d'ec'h vit model
Daou den, Heriet ha Damon,
Da veza fur ha fidel :
Var ho zourmanchou int trec'het,
Dre ho vertu, ho c'houraj ;
Erfin, da veza unisset
A deus bet an avantaj.

Heriet, sûr, a disquenne
Deus eur baron renommet ;
Ha Damon oa deus eul ligne
Ive ancien meurbet :
Ar plac'h a oa yaouanc ha caër,
Ar potr a oa evel moulet ;
Ho daou oant eur mezellour scler
Deus ar guir amourouset.

A denerediguez carguet
Damon, eur zul, d'ar mintin,
Goude beza devot clevet
Oferen eur c'hapucin,
A n'em rent en ty ar baron,
Poli bras, leun a dousder,
A lavar : « Me a zo Damon :
Ma recevit vit map caër.

— Evidoc'h, den braou ha galant,
Ma merc'h na vo birviquen,
Dre eur c'hrill an Oll Buissant
A vo he fried hepquen.
Me meus meub! ar priciussa,
Hac aour bars an abondans :
N'ho possedo den er bed-ma
Met ma map, en assurans.

— Ah! miret ho pinvidiguez
Hac ouспен ho tensoriou,
Na bretantan cavet james
Ne lod aneze, outro :
Mar peus aour, me a meus ive
Suffis, herve ma soubêt :
Eus ho traou oll na fell din-me
Mer possedi Heriet. »

Ar baron coz hac impoli
A dec'h 'neur c'hija he benn,
Hanval eus eun tad meurbet cri
A tro prest deza he quein ;
Hac en noz varlerc'h a treinas
b'eur gouënt, pel ac'hane,
Ar plac'h nep cavet fot biscoas
Nemet he fidelite.

O trista separasion
Vit amouroujen tener !
Tourmantel bras eo ho c'halon,
Eu pep lec'h, en pep amzer :
Caër a neveus Damon bale
Varlerc'h he zouc' Heriet,
Eu nep féçon na oar doare
D'ar plaç lec'h ma zeo cuzet.

Mez ar vam superiores
A dalc'h d'he distrei a grenn ;
Parlant a re dezi, hep cess,
Deus an habit, ar reglen :
« Quemerit ar voil promptamant,
Oruit ho bisaj ganti :
An elez dreist ar firmamant
Neuse gano melodi.

— Ah! Itron superiores,
Destumet ho bandennou ;
N'allan quet, dre zempladurez,
Couvèzan dindann ho laçou :
Da eur chans muic'h evurus
Doue a neus ma galvet,
Da Damon, mignoa vertuzus,
Me vezo fidel hepret. »

Deus an Allamagn ec'h erru
Gant ar baron eul lizer
Evit annons deza, dious-lu,
A zeo maro e vap quer,
Pehini, evit guir, oa bet
Courajus bras er gombat ;
Mez er fin oa bet discaret,
Hag a rencas scuil he voad

Ar baron, pa lenn al lizer,
N'e cess da huñadi ;
D'he vap a scuil daëro tener
Balamour d'he varo cri.
« Me a moa miret, emeza,
Evidout cals a vadou :
Heriet zo venget brema,
Dre buissans an Envou. »

An deiz varlerc'h a partias
Vit e guelet d'ar gouent.
« Ma merc'h, me meus disesper bras,
Me fell d'in coll ma squient !
Doue a deu d'am punissa
Deus ma ré a grueldet :
Evidout, elec'h coll, brema
Vo ma merc'h muia caret! »

— Ma zad quez, petra a c'hoarve
Ma zoc'h quement chagrinet ?
— Da vreur na man quen en bue ;
O combatti eo lazet :
En Allamagn o rei zouten
D'ar roue, leun a gouraj ;
Ha d'am c'honsoli na chom den
Nemet te, pas d'avantaj.

— Er momet ma, ma zadic quez,
Me ho ped da arretin.
An objet deus ma c'harantez
Breman a accordfet din.
— He vuez, abaoque pell amzer,
Ma merc'h, a nevez collet
En Itali, a leverrer,
Er plaç Castella hanvet.

O chans lenn deus a grueldet !
Ah! ma mignon zo maro.
He vuez a zo tremenet,
Me neus quet fin d'am deizo !
Destinaduez rigourus,
Ha c'houi, tad cri ha barbar !
Ho calon neubent truezus
Evit biquen hon separ.

Adieu! ma zadic paour eta :
Adieu! ma mignoneset.
Me finiso er gouënt-ma,
Ma devejo da donet.
Oll blavejo trist ma bue,
Dindan habit eur seurez,
Vo laquet da bedi Doue
Da bardoni d'am zud quez.

Ah! Itron superiores,
Eun habit prompt, me ho ped,
Rac eun désir zantel am press
Da veza deus ho denved :
Troc'hit buan ma bleo melen,
Pere moa quement soignet,
Hep conservi eur scuilm hepquen :
Ma c'harante zo collet.

Adieu-ta, ma muian caret !
Evit ar vec'h divezan,
Pa sonjan ennoud, venn mantret :
Da boan zo collet breman.
Adieu eta! ma c'halonnic,
Hanval ous an durzunel,
Goude ma vezin maro mic,
Me vezo c'hoaz did fidel.

Heriet eta zo noviç ;
 Domaj bras a zeo meurbet
 Penos ve dindan eur silic
 Coachet quement a c'henet.
 He zad a neveys bolonte
 D'he lemel deus ar gouënt,
 Mez maro eo e c'harante :
 En ze birviquen na zent.

Mez eun de hepquen , justamant ,
 Aroc he profession,
 Quasi dre eur burzud patant,
 Clevit gant attention :
 Ebars en pep lec'h na gomzer
 Met deus eur c'haptif prenet,
 A galite, yaouanc ha caër,
 Deus an Turki retornet.

En peyar c'hora quer na glever
 Coms met deus an esclav coant ;
 An oll a deu d'he diguemer,
 Ha gante pep a bresant ;
 Ha mameus an itronezet,
 Meurbet tener dre natur,
 A scuil daëro pa deus clevet
 Raporti he avantur.

Bete ar superiores
 A neus desir d'hen guelet ;
 En eur momet pep leanes
 D'ar parlouer a dired.
 Pervuia chome Heriet
 Ebars eur gambr, a goste,
 Mez dre eur mouamant secret,
 Hi zo n'am rentet ive.

« Captif brao, contet-hu din - me,
 Eme ar vam leavez,
 Petra a deu d'hoc'h accabli,
 Rac me meus ouzoc'h truez.
 — M'ho ped, itron, ma excuzet,
 N'oullanquet presantaman/.

A ve ma c'hano discleriet ;
 Me zo digentil yaouanc.

A greis ma c'halon me garie
 Eur plac'h yaouanc ar vravoan ;
 Hi he unan, deus he c'hoste,
 Am c'here sûr, a gredan ;
 Drouc contant eo he zad cruel ;
 Collet neus ma c'harante :
 Anlevet neus ma dous fidel
 Eun devez deus ar beure.

En pez andret a zeo coachet,
 Leverit, tad rigourus.
 Epad seiz vloa meus-hi clasquet
 En mil andret danjerus ;
 Partout na rân nemet bale ;
 Clasq a rân hep espérans
 Ar feunteun a dle eun de
 Laquat fin d'am oll souffrans

Eur c'horser coz am quemeras
 Hac am guerzas hep true ;
 Ma c'halon sincer a chomas
 Ha fidel en amitie.
 Beza nevoa eur plac'h charmant
 Hac am c'hoantas da bried ;
 Mez elec'h beza inconstant,
 Cals a boan a meus souffret.

D'ar fin c'homan zo bet facht,
 Pa deuan d'he refusi :
 En tuont d'eur blavez eo bet
 Crennous ma persecuti :
 Dre he urs on bet obliget
 D'al labouriou ar rustan :
 Me nem gaf meurbet affliget
 O pronons ar guiriu-ma.

Ma buez oa echu quasi ;
 Me a desire mervel,
 Pa n'em gavas bars an Turki

Nombre deus a venec'h santel ;
 Evit terri ma chadenou
 Gant Doue oant digaset :
 Mez sort na gontan ma deizou,
 Mar n'am be qet Heriet. »

Danve al leanes yaouanc
 Dre an discour-ze troublet ,
 A renq cavet zicour, hep manq,
 Digant an oll seurezet ;
 Gant eul lagat a ra eur sell,
 Lavaret ra n'eur grenna :
 » O Damon, ma mignon fidel,
 Te vel da vestrez brema. »

Damon o clevet he c'homzo
 A goll a réson querquent ;
 Mar be lesit, ar c'h'rill a forço,
 Dévi a rei ar gouënt ;
 Ha 'vit gallout he arréti ,
 Eo rét prometti deza
 Penos a deui da eureuji
 He zouçic Herietta.

Ar baron coz a éruas
 Evit ar broffession ;
 An amitie ze hen cargas
 Demens a gompassion.
 Ractal a deu da consanti
 D'eun bevelep allians,
 Ha hep eur momet deporti,
 A curuu ho esperans.

An dimizi-ze a oe gret
 Gant cals a solennité ;
 Ar guerent yaouanc pe oaget
 A oe assambléteuse.
 Goude quement deus a boanji,
 A groas hac a n'éc'hamant,
 Oe unisset ho c'halonou,
 Da recompens ho zourmant.

